

NÁSTUPIŠTĚ

MAGAZÍN ZÁKLADNÍ ŠKOLY U VRŠOVICKÉHO NÁDRAŽÍ V PRAZE

WWW.ZSVRSOVICKA.CZ

JAKO BOHYNĚ A BÁJNÍ HRDINOVÉ

*Výlet do světa
řeckých bájí
podnikli
šestáci*

PROSTĚ POHÁDKA

Oslavili jsme Světový den vyprávění pohádek

Jako v pohádce

Milí čtenáři!

Když se na pódiu v sále ve Světový den pohádek rozkutáleli vykutálení koblížci z 1. A, když přihopsala kuřátka z 1. B nebo když nultáčci loupali perníček, pomyslela jsem si: Chodí k nám skvělé děti, učí je skvělé učitelky, jsme skvělá škola.

Po Červené karkulce v podání 4. A, Zlatém kolovratu vyprávěném 5. A a po Krtkovi z dílny 5. B jsem si říkala, jaké máme všichni štěstí, když můžeme pracovat v tak kreativním prostředí.

No a když jsem viděla, jak moderátoři, zvukaři, princezny hostesky, osvětlovači, oponáři, fotografové a muzikanti z 6. A profesionálně dělají svoji práci, přiznávám, že jsem se dmula pýchou a rochnila jsem se v blaženém pocitu. Byla to prostě pohádka.

O fantastické a tvořivé zážitky u nás ve škole nebyla v únoru nouze, jak ostatně dokazuje únorové číslo Nástupišť. Ať se vám náš magazín líbí a připadáte si při jeho čtení jako v pohádce! ■

Foto: Laura Sarvašová,
moderátorka

Alena Bartošová
třídní 6. A, koordinátorka žakovského
parlamentu a školních médií

Masopust!

Masopustní radovánky si hned následující den po pololetním vysvědčení užily děti z přípravné třídy, prvňáci a druháci.

Nejprve si děti s paními učitelkami povídaly o masopustu, tradicích nebo o masopustním průvodu. Poté masopustní báseň odstartovala přehlídku kostýmů a soutěžení.

Děti skákaly v pytlích, pomocí kolíčků přesouvaly kelímky, foukaly sněhové vločky do sluníčka, lovily rybky, házely míčky do šaška a soutěžily v tom, kdo dříve k sobě přimotá masopustní jitrnici. Celou veselici zakončily masopustní písničkou. ■

Alice Matějková

Co se děje na trati

Hledání jara

Foto: Kateřina
Prázná

Třída 7. B jako první použila nové kapesní mikroskopy v terénu! Když má škola skvělé vybavení, je přírodopis radost. ■

Kateřina Prázná

Ohlasy na sítích

Foto: Barbora Šedivá

V dnešní době je super, že vedete starší žáky, aby vytvářeli něco pro žáky na nižším stupni a vůbec pro druhé.

Toto je jedno z plusů této školy. I když by někdo mohl namítat, že přípravy berou výuku v hodinách, tohle jim dává do života daleko více. ■

Lucie Sluníčková,
Facebook školy

Číslo
měsíce:

63

Šedesát tři lajků na školním Instagramu byl v únoru lajkový vrchol. Získala je fotka šestáků, kteří si zašli na lasergame. Slušně lajkovaná byla třeba i fotka ze 7. B s novými přenosnými mikroskopy nebo z jejich bruslení.

ZAČÍNAT V DEVĚT? TO BY SE MI TAKY LÍBILO!

Foto:
Katka Urbanová
a Antonie Glatterová

Paní ředitelku Janu Frojdovou zaujala anketa, kterou jsme otiskli v minulém čísle. Proto jsme ji pozvali na schůzi žákovského parlamentu, kde na názory dětí reagovala.

V anketě s názvem Kdybys byl ředitelem školy... se objevil nápad na zavedení předmětu psychologie. Co si o tom myslíte?

Není to vůbec špatný nápad, ale zamysleme se: Máme tady čtyři sta padesát dětí. Kolik z nich by psychologii uvítalo? Netroufám si odhadnout, ale rozhodně by to asi nebyla většina. Možná by se v budoucnu mohl zavést odpolední kroužek, kde by se tyto věci probíraly. Navíc v rámci výchovy ke zdraví tuším v devátém ročníku se základy psychologie probírají.

Co říkáte na kritiku zákazu vyzvedávání dětí z družiny od 13:30 do 15:00? V anketě zaznělo, že je to nepraktické.

Toto opatření jsme zavedli právě proto, aby to bylo praktické, a ne nepraktické. Mezi 13:30 a 15:00 teď děti nic neruší, mohou se tedy v družině v klidu zúčastnit kreativních aktivit, které právě v tuto dobu probíhají.

Ale co když musí vyzvednout sourozence někdo z vyššího ročníku a musí zbytečně čekat?

Družina není hlídárna. Je to vlastně takový klub, kde se děti věnují výtvarné, recitační nebo pohybové činnosti. Pokud to někomu nevyhovuje, má možnost si pro své dítě zajistit jiný odpolední program.

Jeden žák v anketě navrhuje začínat školu v 9 hodin, jiný třeba zase prodloužit přestávky o deset minut.

Začínat v devět hodin by se mi taky líbilo, ale asi si umíte spočítat, v kolik hodin by pak vyučování končilo. A kdyby každá přestávka trvala o deset minut déle, byli bychom ve škole celkově také minimálně o hodinu déle. A to byste asi nechtěli, že?

A co kdyby hodiny byly kratší?

Pojďme se nad tím zamyslet. Začne hodina. Kolik uplyne času, než se zklidníte? Pět minut? Když se končí, ukrojíte dalších pět minut na zpětnou vazbu, rozloučení a podobně. Kolik času by zbylo na samotné vyučování, kdybychom hodinu ještě celkově zkrátili o deset minut? Stihli byste se něco nového naučit?

Těžko říct. A co si myslíte o tom, že by se zrušily domácí úkoly jako v Polsku?

Domácí úkoly dostáváte proto, abyste si doma procvičili učivo nebo si ověřili, co umíte nebo neumíte. Chápu, že pro některé děti jsou domácí úkoly úplně zbytečné, protože jsou si v dané látce jisté. Byla bych pro, aby domácí úkoly byly dobrovolné, aby si každý svým rozumem zvážil, jestli je pro něho domácí úkol prospěšný nebo jestli se na úkol vykašle. Učíte se sami pro sebe, pro další život, a měli byste nést svůj díl zodpovědnosti.

Někdo v anketě také navrhuje více sportovních turnajů...

Perfektní! Pokud budete chtít jako parlament připravit zase nějaký pěkný turnaj, moc ráda váš nápad podpořím. ■

Zástupci žákovského parlamentu

Kdo má rád počítání?

Do rubriky Jízda první třídou tentokrát redaktorky oslovily tři prvňáčky z 1. A a tři z 1. B. Co mají rádi?

Nejoblíbenější předmět Natálky Salečové je matematika, nemá ale ráda domácí úkoly. Její oblíbená barva je černá a věnuje se krasobruslení.

Matematiku má rád i Arian Zenulej, jeho oblíbenou barvou je modrá a ve volném čase hraje na počítačích.

Taky Anička Chocholatá má ráda matematiku, věnuje se jí prý i ve volném čase. Jejím nejoblíbenějším předmětem je ale výtvarka. Má ráda růžovou a fialovou. Výtvarka je taky nejoblíbenějším předmětem Emily Krutilové, která ráda kreslí i ve volném čase. Její oblíbená barva je bílá.

Zelenou barvu má nejradyji Michal Veselý. Jeho nejoblíbenějším předmětem je tělesná výchova. Ve volném čase hraje ping-pong. Modrou barvu má rád i Toník Tchoruk, jehož nejoblíbenějším předmětem je čtení. Ve volném čase rád běhá a kope si s míčem. ■

Elena Sherstyuk a Elly Doan

Co se děje na trati

Foto: Veronika Vodičková

Družina v kostýmech

Po jarních prázdninách zažila družina pohádkové vystoupení, které nacvičila Světlana Opanasenko. Děti předvedly pohádku o zvířátkách a zatančily a zazpívaly písničky s klavírním doprovodem.

Vystoupily děti z různých koutů světa a ukázaly, jak pospolu pěkně žijeme.

Do kostýmů se družina oblékla i poslední únorový den, kdy si díky karnevalu děti užily spoustu zábavy. ▀

Lubica Procházková

POZNÁŠ UČITELE?

Kresby: žáci 8. a 9. ročníku

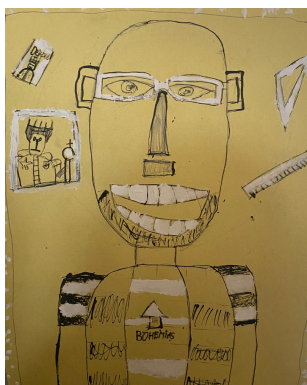
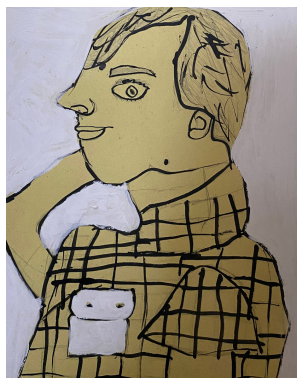
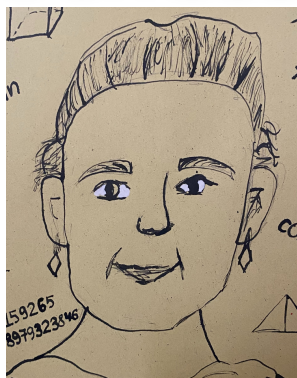

Foto: Kateřina Prázná

Uši nám sluší

Při únorovém setkání tříd 0. A a 9. B v rámci projektu SPOLU jsme se věnovali dalšímu z našich smyslů – sluchu. Některé zvuky našim uším lahodí míň, některé víc, některé zvuky nás mohou i léčit! Slyšeli jste už o muzikoterapii? Někdy nás sluch podrží, třeba když na nás zatroubí auto, ale může nás i zradit (někdy prostě špatně rozumíme).

Zvuky nám můžou nahánět strach, můžou nás ale i rozesmát. A to jsme si spolu v únoru vyzkoušeli, když jsme bouchali do velkých činelů, nebo cinkali s malými činelkami či zvonečky. Představovali jsme si se zavřenýma očima za zvuků trianglu andílky, vnímali jsme, jak zní struny kytary, když se povolují a zase utahují, a ověřili jsme si, že s různě dlouhými rourami zvanými boomwhackers můžeme dokonce zahrát i písničku! Malí i velcí spolu zahráli Kočka leze dírou, pes oknem! Na psí uši a na kočičí svědomí přísaháme, že uši nám rozhodně sluší. ▀

**Lenka Krylová,
Kateřina Prázná**

VÝLET DO SVĚTA ŘECKÝCH BÁJÍ

Strašně se mi to líbilo. Asi nejvic mě bavilo hrát divadlo o Perseovi v našem „antickém amfiteátru“. Ale jak to všechno začalo?

Nejdřív nás Hádés rozdělil do týmů, pojmenovaných podle městských států. Já jsem třeba byla v týmu Théby. Pak nám paní Múza zahrála na syrinx, což jsem fakt nečekala, a pocákala nás slanou vodou ze Středozemního moře. Bohyně Athéna nás pomazala na čele olivovým olejem. A víte, proč zrovna olivovým? Protože olivy se pěstují v Řecku a my se právě ocitli ve starověkém Řecku.

Pak jsme dostali čtyři pracovní listy, které naší skupině daly docela zabrat. Měli jsme dokonce napsat i báseň a nikdo z Théb nebyl zrovna extra básník.

Taky jsme ještě skládali obří puzzle s antickým chrámem a odhadovali, kam asi zaletěl Pegas. (Na obrázcích jsme poznávali třeba božský Olymp nebo Akropolis v Athénách.)

Mezitím jsem ochutnala Athéniny tzatziki a další specialitky. Byly hrozně dobré. No a na závěr jsme prezentovali na olympijských hrách naše antické básně. Mně se určitě nejvic líbila báseň týmu Priéné.

A teď už vám řeknu o tom, co se mi nejvic líbilo a co mě nejvic bavilo, a to divadélko o Perseovi. Hráli jsme ho v angličtině a já jsem byla vypravěč. V představení se objevili i bohové a samozřejmě i slavný Perseus (hrál ho Mariano) nebo Medúza, která ovšem pod maskou nebyla poznat.

Úspěšným městským státům věnovala Múza kouzelný kamínek a ti nejlepší si mohli v moři vylovit mušli na památku.

Škoda, že „Dvakrát nevstoupíš do stejné řeky,“ jak pravil Hérakleitos, protože tento den bych si s radostí zopakovala. ■

Beata Bobáková

Tak to byla síla! Ve čtvrtek 1. února se konal Výlet do světa řeckých bájí. Akce pro šestý ročník trvala skoro celé dopoledne a měla grády.

Poezie à la antika

BOHOVÉ

Na Olympu sedí bohové
a Orfeus hledá Eurydiku.
Herkules plní úkoly, Pegas letí na nebi.
Apollón svítí na zemi,
Arés válčí s Titány.

Městský stát Sparta

Ó, DIE!

Die, Die, kdo tě na Olympu bije?
A co ty, velký Hermésí,
co všechny ty eposy,
co jsi lidem nanosil?

Městský stát Priéné

JSME NA DNĚ

Něco z moří se valí,
Poseidon už přichází.
Athéna plná mudrosti je,
Dionýsos víno pije.
Bohů je hodně
a my jsme na dně.

Městský stát Korint

PO KOM ŽENY TOUŽÍ

Minotaur je velmi hezký,
chodí mu furt esemesky,
ženy po něm velmi touží,
i když se v labyrintu plouží.
Theseus ho klepnul však,
všechny ženy smutek zasáh.
Minotaur byl v podsvětí,
to je konec všech pověstí.

Městský stát Athény

Jedno z živých sousoší ztvárnujících Paridův soud. Víte, která bohyně dostala jablko sváru?

Zleva: bůh podsvětí Hádés, bohyně moudrosti Athéna, Múza hrající na syrinx. Tato božská trojice provázela bájným dopolednem.

Naši cestující

Sestřenky

Známe se z rodiny, protože jsme sestřenice. Poprvé jsem Aničku viděla v nemocnici, když se narodila, tak jsem se na ni šla podívat.

“

Dokonce spolu i bydlíme v jednom domě. Anička bydlí v prvním patře a já v pátém. Chodíme spolu na odpolední parlament, který nás veeeeeliceeee baví, teď třeba plánujeme Vítkův turnaj ve společenských hrách. Navštěvujeme taky stejný kroužek angličtiny a badminton. ▀

**Elly Doan (7. B)
a Anička Nguyen (4. B)**

Byly jsme dramatické

Naše kamarádství trvá už tři a půl roku. Seznámily jsme se přes naše spolužačky velmi zajímavým způsobem. Na začátku našeho kamarádství jsme se často hádaly (byly jsme hodně dramatické). Teď spolu trávíme spoustu času, například spolu chodíme na základy společenských tanců tady ve škole, chodíme spolu ven a rády spolu trávíme náš společný čas. Vždycky si pomůžeme a vzájemně se podržíme. ▀

**Elizabeth Brychtová
a Vy Bui Ha (6. B)**

NOVÉ Nástupiště Magazín Základní školy U Vršovického nádraží v Praze

Ročník 2023/24, 6. číslo (únor 2024)
vyšlo 1. 3. 2024; měsíčník
(příští číslo vyjde 30. března 2024)

Autorka konceptu, koordinátorka redakce, grafička: Alena Bartošová
Tvůrci magazínu: žáci mediální výchovy, učitelé a přátelé školy
Korektura: Martina Čechová, Věra Adamová a Václav Voldán

Náměty, články a podněty
posílejte na adresu:
nastupiste@zsvrsovicka.cz

Výslech v kupé

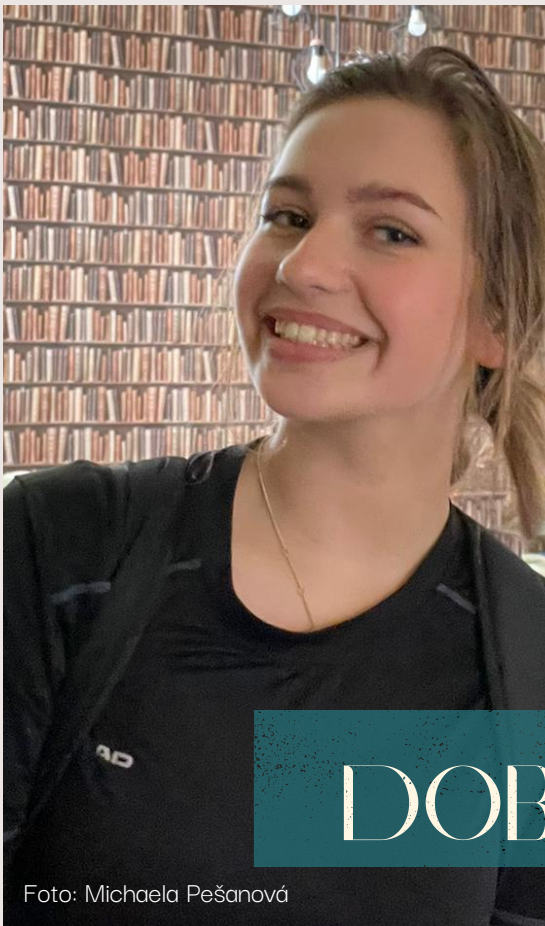
NEJ třídní 1. A Alice Matějkové

Nejoblíbenější barva: bílá
Nejoblíbenější planeta: Země
Nejoblíbenější jídlo: sýry
Nejoblíbenější nápoj:
čaj s citrónem
Nejoblíbenější předmět,
který učíte: český jazyk
Nejoblíbenější seriály:
To je vražda, napsala
a Columbo
Nejoblíbenější filmy:
české komedie z 80. let
Nejoblíbenější kytky:
luční kvítí
Nejoblíbenější zpěvák:
Václav Neckář
Nejoblíbenější umělec:
Michelangelo
Nejoblíbenější kniha:
Irving Stone: Agónie a extáze
Nejoblíbenější místo ve škole:
učebna 1. A
Nejoblíbenější čísla:
6, 18, 36
Nejoblíbenější aktivity: umění,
sport, ruční práce
a čas strávený s těmi, které
mám ráda
Nejoblíbenější deskové hry:
pexeso, Dostihy a sázky,
Scrabble

V kupé vyslychali a fotili:
Beata Bobáková a Kristián Marek

Kontrola jízdenek

NELA OPOČENSKÁ

„cestující s úsměvem
Julie Roberts“

Kdy a kde nastoupila: chodí sem od první třídy

Jakým vozem cestuje: 9. A

Kvalita jízdy: má to tu ráda, hlavně jsvou a druhou devítku

Kam chce dál cestovat: chce jít na Architektonickou školu Josefa Gočára a stát se architektkou

DOBRY DEN.

Foto: Michaela Pešanová

KONTROLA

JIZDENEK

Foto: Katka Urbanová

MATYÁŠ MAREČEK

„sportovní cestující“

Kdy a kde nastoupil: chodí sem od první třídy

Jakým vozem cestuje: 6. B

Kvalita jízdy: skvělá, nejlepší, moc si to tu prý užívá

Kam chce dál cestovat: chce být profesionálním fotbalistou

MIA KUBÍKOVÁ

„trochu ujetý cestující“

Kdy a kde nastoupila: chodí sem od první třídy

Jakým vozem cestuje: 6. B

Kvalita jízdy: baví ji výtvarka, nejde jí matematika, má tu hodně kamarádů a cítí se tady skvěle

Kam chce dál cestovat: chce být módní návrhářkou, protože jí baví kreslit oblečení a šít

Foto: Matyáš Mareček

KATKA URBANOVÁ

„akční cestující s rytmem v těle“

Kdy a kde nastoupila: chodí sem od nulté třídy

Jakým vozem cestuje: 6. B

Kvalita jízdy: ve třídě je to prý fajn, líbí se jí hudební výchova, kde se tancuje, zpívá a učí se tam o historii hudby, taky jí baví dělat školní časopis

Kam chce dál cestovat: chtěla by dál tancovat a stát se truhlářkou

Foto: Barbora Šedivá